

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8C/637/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3102899911
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3102899911.51

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu J. S. V., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana T. republiky, bytom B., V. X, zastúpeného S. D. V., bytom B., V. X, proti žalovanej E. V. nar. XX.XX.XXXX, štátnej občianke T. republiky, bytom B., K. L. XXXX/X, v konaní zastúpenej JUDr. Jozefom Herbulákom, advokátom, so sídlom Trenčín, Brniarska 1K o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

I. Bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej, ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva dňa 31.05.2002, sa vyporiadava tak, že žalobca je p o v i n ý zaplatiť žalovanej sumu 3.598,77 eur, a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Štátu sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 50 %.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku tunajšieho súdu o rozvode jeho manželstva so žalovanou dňa 31.5.2002 a na ktorom vyporiadaní sa so žalovanou mimosúdne nedohodli. Uviedol, že majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov tvorí bytové zariadenie nachádzajúce sa v byte žalovanej v B. na ulici K. L. č. X., akcie spoločnosti D., a.s. a nakoniec peňažné prostriedky v sume 9.500.000,- Sk (315.342,22 eur) pochádzajúce z menovanej spoločnosti, ktoré si žalovaná ponechala výlučne pre seba. Ďalej žiadal pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zohľadniť aj investície do bytu žalovanej v B. na ulici K. L. č. X, ktoré sa uskutočnili počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov.

2. Na druhej strane žalovaná žiadala, aby súd v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadal byt v B. na V. ulici č. X., ktorý žalobca kúpil počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov na meno svojho syna R. a garáž, ktorú žalobca dostal ako odmenu za svoje právne služby a bez jej súhlasu ju previedol na svoju milenkku, terajšiu manželku S. A.. Žalovaná tiež žiadala, aby súd vyporiadal podnik žalobcu ako advokáta a súdneho znalca, peňažné prostriedky v sume 2.000.000,- Sk (66.387,84 eur), ktoré žalobca vybral z účtu T. T. a ponechal si ich, odmenu 1.150.000,- Sk (49.790,88 eur), ktorú dostal žalobca za právne služby pre spoločnosť D. 200.000,- Sk (6.638,78 eur), ktoré dostal žalobca za právne služby od pána I. R. a nakoniec aj odmenu, ktorú si žalobca vyplatil ako správca konkurznej podstaty úpadcu Y. podniku, V. R. nad L.. Ďalej žalovaná žiadala vyporiadať poistné plnenie 340.000,- Sk (11.285,93 eur), ktoré žalobca dostal za odcudzené auto zn. X. a pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zohľadniť aj investície do bytu syna žalobcu v B. na ulici

Q., investíciu do štúdia syna žalobcu R. v zahraničí i vklad do nadácie K., ktoré všetky investície sa uskutočnili počas trvania manželstva zo spoločných prostriedkov.

3. V predmetnej právnej veci rozhodol tunajší súd rozsudkom č. k. 8C/637/2002-557 zo dňa 9. apríla 2013, ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán, ktoré zaniklo rozvodom ich manželstva dňa 31.05.2002 tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 28.494,71 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie o náhrade trov konania si súd vyhradil podľa § 151 ods. 3 O.s.p. na dobu po právoplatnosti rozsudku.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací svojím uznesením č. k. 6Co/384/2013-602 zo dňa 28. augusta 2013 vyššie uvedený rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Súd v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a opätovne rozsudkom č. k. 8C/637/2002-672 zo dňa 04.03.2014 rozhodol tak, že bezpodielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovanej vyporiadal tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 28.494,71 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Na opätovné odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením č. k. 6Co/528/2014-755 zo dňa 29.12.2014 predmetný rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytkol, že sa nezaoberal pôvodom peňažných prostriedkov na vkladnej knižke L. keď žalovaná tvrdila, že tieto pochádzajú z úplatku, pričom žalobca tvrdil, že pochádzajú z jeho podnikateľskej činnosti a prikázal mu odstrániť tieto vzniknuté rozpory. Tiež súdu prvej inštancie uložil zaoberať sa otázkou, či tu je existencia okolností odôvodňujúcich výnimku zo zásady, že predmetom BSM môže byť len taký majetok, ktorý existuje ku dňu zániku tohto spoluvlastníctva, keďže preukázateľne sa finančné prostriedky na tejto vkladnej knižke ku dňu zániku BSM nenachádzali a vykonať dokazovanie za účelom zistenia, kto vykonal výbery z vkladnej knižky menšie ako 1.000.000,- Sk, keďže žalovaná žiadala vyporiadať celú sumu dotknutej vkladnej knižky L. t. j. 2.000.000,- Sk. Poukázal aj na možnosť uplatnenia zásady disparity, ktorú musí súd prvej inštancie zvážiť.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, nižšie uvedených svedkov, znalcom na ocenenie podniku navrhovateľa a oboznámením obsahu nižšie uvedených listín a zistil tento skutkový stav:

8. Manželstvo účastníkov uzavreté XX.XX.XXXX bolo rozvedené dňom XX.X.XXXX rozsudkom tunajšieho súdu č. k. XC/XXXX/XX-XX zo dňa XX.X.XXXX v spojení s rozsudkom Q. súdu v B. č. k. XXCo/XXX/XX-XX zo dňa X. R. XXXX. Listom zo dňa 11.6.2002 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie sumy 4.567.500,- Sk titulom vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

9. Zo zhodných výpovedí strán vyplynulo, že tieto počas trvania manželstva nadobudli zo spoločných prostriedkov hnuťelné veci - stenu v obývacej izbe, jedálny stôl a 4 ks stoličiek, sedáciu súpravu béžovej farby, drevený štvorcový stolík, záclony s garnížou, koberec ružovo-hnedej farby, televízor zn. Philips, elektrický svietnik s 12 sviečkami a dva malé elektrické svietniky s jednou sviečkou. Ohľadne posledne troch uvedených položiek - televízor zn. Philips, elektrický svietnik s 12 sviečkami a dva malé elektrické svietniky s jednou sviečkou nakoniec strany v priebehu konania zhodne uviedli, že tieto nežiadajú vyporiadať. Ostatné vyššie uvedené hnuťelné veci boli ocenené znalcom J., ktorý v znaleckom posudku č. 33/2012 zo dňa 22.10.2012 určil všeobecnú hodnotu týchto hnuťelných vecí. Po podaní znaleckého posudku však žalobca poprel, že tie veci, ktoré znalec ohodnotil sú skutočne tými vecami, ktoré strany nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Napriek tomu potom žalobca nenavrhol vykonať žiadne ďalšie dokazovanie na zistenie existencie, stavu a hodnoty tých vecí, ktoré by mali podľa neho skutočne patriť do bezpodielového spoluvlastníctva strán. Na druhej strane žalovaná po tom, čo žalobca poprel, že ohodnotenú veci sú vecami patriacimi do bezpodielového spoluvlastníctva strán, uviedla, že ohodnotenú hnuťelnú veci nežiada vyporiadať.

10. Súd vykonal znalecké dokazovanie na zistenie hodnoty podniku žalobcu, ktorý ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov vykonával činnosť advokáta, súdneho znalca a správcu konkurznej podstaty. Ustanovená znalecká organizácia B. spol. s r.o. v podanom znaleckom posudku č. 19/2010 zo dňa 21. septembra 2010 určila, že všeobecná hodnota podniku žalobcu ku dňu 21.12.1994 /deň vzniku bezpodielového spoluvlastníctva manželov uzatvorením manželstva strán/

bola 5.553,36 eur /167.300,44 Sk/ a ku dňu 31.5.2002 /deň zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozvodom manželstva strán/ bola 12.180,28 eur /366.943,16 Sk/. Prírastok kladnej hodnoty podniku žalobcu vyčíslila znalecká organizácia v intervale 199.642,72,- Sk až 234.084,- Sk s jeho najpravdepodobnejšou hodnotou stanovenou na 7.198,53 eur /216.863,- Sk/. Znalecká organizácia ďalej v podanom znaleckom posudku uviedla, že kúpna cena za predaj garáže a pozemku pod ňou Ing. Alene A. v účtovných závierkach žalobcu v rokoch 2001 a 2002 nefiguruje. Žalobca spochybnil uvedené závery znaleckého posudku, avšak jeho námietky znalecká organizácia podľa názoru súdu presvedčivo vyvrátila. Preto považoval súd skutočnosti vyplývajúce z vyššie uvedených záverov znaleckého posudku za preukázané.

11. Uzneseniami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1K 158/93 zo dňa 12.5.1994 a 22.10.2003, písomným vyčíslením odmeny správcu konkurznej podstaty, ktoré žalobca adresoval Krajskému súdu v Bratislave dňa 18.9.2003 a k tomu priloženými výdavkovými pokladničnými dokladmi bolo preukázané, že žalobca počas trvania manželstva so žalovanou vykonával funkciu správcu konkurznej podstaty úpadcu Y. a to od 31.5.1994 do 9.2.2004. Za uvedené obdobie vyčerpал žalobca ako správca konkurznej podstaty zálohu na svoju odmenu v sume 3.392.286,- Sk.

12. Zo správy L.. zo dňa 11.10.2011 a výpisov z účtu žalobcu č. XXXXXXXX v tejto banke bolo preukázané, že počas trvania manželstva strán mal žalobca v uvedenej banke vedený účet č. XXXXXXXX, ktorý bol podnikateľský. Zo správy T. T. zo dňa 13.10.2011 a výpisov z účtov žalobcu č. XXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXX/XXXX v tejto banke bolo preukázané, že počas trvania manželstva strán mal žalobca v uvedenej banke vedené účty č. XXXXXXXX/XXXX a č. XXXXXXXX/XXXX, ktoré boli podnikateľské.

13. Podľa správy, ktorú súdu podala T. T. dňa 22.1.2008, obsahu výberových dokladov z vkladnej knižky č. XXXXXXXX/XXXX /staré č. XX-XXXX-X/ s názvom L. u menovanej banky a zo samotnej predmetnej vkladnej knižky, ktorá je vo fotokópii súčasťou pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 795/00, predmetná vkladná knižka bola založená dňa 29.7.1996 s vkladom 2.000.000,- Sk. Z tejto vkladnej knižky boli uskutočnené nasledovné výbery: 14.8.1996 suma 50.000,- Sk, 18.9.1996 suma 1.500.500,- Sk, 16.12.1996 suma 150.000,- Sk, 24.3.1997 suma 290.000,- Sk a 17.4.1998 suma 25.700,- Sk. Keďže podľa vtedajších pokynov banky sa pri predložení anonymnej vkladnej knižky nepožadovala identifikácia výbercu, okrem výberu nad 1.000.000,- Sk, bol identifikovaný len výberca sumy 1.500.500,- Sk dňa 18.9.1996, ktorým bol žalobca.

14. Žalobca nadobudol počas trvania manželstva do vlastníctva nehnuteľnosti - pozemok parcelu č. XXXX/XX. a garáž súp. č. XXXX postavenú na tomto pozemku a to kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 23.4.1999, ktorá bola zavkladovaná do katastra nehnuteľností dňa 17.12.1997 pod č. V XXXX/XX. Žalobca je v kúpnej zmluve označený ako advokát a žalovaná vypovedala, že tieto nehnuteľnosti dostal ako odmenu za svoje služby advokáta. Uvedené nehnuteľnosti žalobca predal kúpnu zmluvou zo dňa 24.7.2001 S.. D. A. za kúpnu cenu 44.160,- Sk. Tieto skutočnosti boli preukázané uvedenými kúpnyimi zmluvami a výpisom z LV č. XXXX pre k.ú. B. zo dňa 17.9.2009. Žalovaná v konaní namietla neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy zo dňa 24.7.2001, keď žalobca podľa nej disponoval s majetkom patriacim do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov bez jej súhlasu.

15. Z obsahu výplatných pások žalovanej u spoločnosti D., a.s. za obdobie 4,5,6/1999 a uznesenia vyšetrovateľa PZ ČVS: OUV-637/2000Za zo dňa 20.12.2001 vyplynulo, že za uvedené obdobia bolo žalovanej vyplatených menovanou spoločnosťou 345.881,- Sk na mzde, z toho 320.000,- Sk formou zálohy. Tieto prostriedky sa na účte žalovanej v T. T. č. ú. XXXXXXXX, z ktorého výpisy sú súčasťou pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 975/00, nenachádzali, keď boli postupne spotrebované. Podľa výpisu z účtu žalovanej v B., a.s. č. ú. XXXXXXXX, ktorý je súčasťou pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 795/00 bol stav na tomto účte ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov záporný.

16. Z výpisu z LV č. XXXX pre k. ú. B. zo dňa 24.1.2012 vyplynulo, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou bytu č. X v bytovom dome súp. č. XXXX na L. ulici v B. a k tomu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu i pozemku, na ktorom je bytový dom postavený a to titulom kúpnej zmluvy, ktorá bola do katastra nehnuteľností zavkladovaná v roku 2006 pod č. V XXXX/XX. Z vypovede žalovanej vyplynulo, že predmetný byt v čase, keď malo byť podľa tvrdení

žalobcu investované do jeho rekonštrukcie, bol bytom vo vlastníctve mesta B.. Toto bolo potvrdené aj rozsudkami tunajšieho súdu č. k. 7C 773/00-67 zo dňa 11. októbra 2012, č. k. 7C 773/00-116 zo dňa 10. februára 2006 a Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co 7/03-92 zo dňa 28. novembra 2003, z obsahu ktorých vyplynulo, že predmetný byt mali strany konania počas trvania svojho manželstva iba v nájme, nie vo vlastníctve.

17. Zo zhodných výpovedí žalobcu a žalovanej vyplynulo, že byt v B. na ulici Q., do ktorého rekonštrukcie malo byť podľa žalovanej investované zo spoločných prostriedkov strán, bol bytom družstevným, žalobca bol len jeho nájomcom a členské práva a povinnosti v bytovom družstve, s ktorými bol spojený nájom tohto bytu potom previedol na syna R..

18. Pokiaľ ide o byt v B. na V. ulici, o ktorom žalovaná tvrdila, že bol zakúpený z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva strán, výpoveďami svedkov S.. D. A. a R. V. bolo preukázané, že tento byt zakúpili pre žalobcu jeho synovia za svoje prostriedky. Svedkyňa K. V. vypovedala, že predmetný byt sa kupoval pre žalobcu a kúpnu cenu doniesol jej vtedajší manžel R. V., syn žalobcu. Tento byt bol následne, ešte počas trvania manželstva strán, darovaný žalobcovi, ako to bolo preukázané darovacou zmluvou 26.11.1999, ktorá je súčasťou pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 795/2000.

19. Žalobca vypovedal, že auto X. A. si kupoval v roku 1996 /rok nadobudnutia vyplynul z inventárnej karty HIM navrhovateľa/ ako advokát, mal ho v účtovníctve a po jeho krádeži, asi v roku 1999, dostal poistné plnenie od Českej poisťovne, ktoré použil na akontáciu leasingu nového auta, ktoré zakúpil ako advokát a tiež ho mal v účtovníctve. Tvrdenia žalobcu o vedení auta X. A. v jeho účtovníctve advokáta boli potvrdené priznaním k cestnej dani za rok 1999, ktoré žalobca ako advokát k tomuto vozidlu podával, ďalej inventárnou kartou HIM č. 5, na ktorej mal žalobca ako advokát toto vozidlo vedené.

20. Z obsahu písomného splnomocnenia I. R. zo dňa 9.4.1999 vyplýva, že menovaný poveril členov predstavenstva spoločnosti D., a.s., aby žalobcovi vyplatili 200.000,- Sk za poskytnutie právnej pomoci spoločnosti D., a.s.. Podľa písomného vyúčtovania odmeny a nákladov právnej pomoci zo dňa 18.5.1999, ktoré žalobca adresoval spoločnosti D., a.s. žalobca vyúčtoval menovanej spoločnosti za právne služby odmenu 1.580.000,- Sk a náhradu nákladov 350.000,- Sk, teda spolu 1.930.000,- Sk s tým, že 1.150.000,- Sk mu už bolo poskytnuté vo forme zálohy a preto žiada doplatiť od menovanej spoločnosti ešte 780.000,- Sk. Skutočnosť, že uvedená suma bola žalobcovi od spoločnosti D., a.s. vyplatená potvrdila aj svedkyňa Ing. Q. I., ktorá vykonávala pre menovanú spoločnosť účtovníctvo v roku 1999.

21. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Nitra vyplynulo, že spoločnosť D., a.s. bola dňa 25.6.2004 vymazaná z obchodného registra po tom, čo súd zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku spoločnosti. Z obsahu uznesenia vyšetrovateľa PZ ČVS: OUV-637/2000Za zo dňa 20.12.2001 vyplynulo, že žalovaná počas trvania manželstva nadobudla akcie menovanej spoločnosti a po tom, čo zistila, že spoločnosť je zadlžená, akcie odpredala tretej osobe. Podľa výpovede žalovanej akcie menovanej spoločnosti žalovaná odpredala za 100,- Sk.

22. Podľa výpisov z účtu V. č. XX-XXXXXXX/XXXX k 30.7.1999 bola na účte predmetnej nadácie suma kreditných položiek od začiatku roka 1999 do uvedeného dňa 110.263,09 Sk a suma debetných položiek 109.627,- Sk. Podľa výpisov z tohto účtu ku dňu 30.6., 31.8. a 31.10.2000 bol na tomto účte k poslednému z uvedených dátumov zostatok 135,53 Sk. Podľa výpisu z ďalšieho účtu Nadácie K. u Z. obchodnej banky, a.s. č. XX-XXXXXXX/XXXX k 4.8.1999 bola na účte predmetnej nadácie suma kreditných položiek od začiatku roka 1999 do uvedeného dňa 31,64 Sk a suma debetných položiek 109.578,05,- Sk. Podľa výpisu z tohto účtu ku dňu 28.11.2000 bol na tomto účte k uvedenému dňu nulový zostatok.

23. Žalobca ďalej žiadal, aby súd doplnil dokazovanie ustanovením znalca, ktorý by ohodnotil investície zo spoločných prostriedkov do rekonštrukcie bytu na L. C. v B.. Keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo, že uvedený byt nadobudla žalovaná do vlastníctva až po zániku bezpodielového spoluvlastníctva strán a tento byt mali strany počas trvania manželstva len v nájme, dospel súd k záveru, že žalobcom tvrdené investície do rekonštrukcie tohto bytu nie je možné vyporiadať v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka, pretože ak skutočne došlo k žalobcom tvrdenej investícii, táto nešla do

výlučného majetku odporkyne ale do majetku tretej osoby. Z tohto dôvodu súd znalecké dokazovanie na zistenie hodnoty takejto investície nevykonával.

24. Z oznámenia T. sporiteľne, a.s. zo dňa 7.10.2013 vyplynulo, že vkladná knižka č. XXXXXXXXXXXX/XXXX /staré č. XX-XXXXX-X/ s názvom L. u menovanej banky, na ktorej bol zostatok 285,20 Sk bola zrušená a uvedený zostatok vkladu bol ku dňu 31.12.2006 prevedený na štát. Čo sa týka výberov z tejto vkladnej knižky žalovaná poprela, že by niektorý výber uskutočnila ona a trvala na tom, že o existencii vkladnej knižky nemala vedomosť až do roku 2003. Žalobca nenavrhol súdu žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, že žalovaná z predmetnej vkladnej knižky vyberala peňažné prostriedky, pričom sfaľovala jeho podpis. Trval na tom, že peňažné prostriedky v sume 1.500.500,- Sk, ktoré z vkladnej knižky vybral spoločne so žalovanou a minuli ich na spoločné veci. Na otázku súdu, na aké konkrétne veci boli tieto prostriedky použité žalobca nevedel odpovedať. Neskôr žalobca na tom istom pojednávaní uviedol, že uvedené peňažné prostriedky vyberal z podnetu žalovanej, tá bola pri výbere s ním a peniaze mu po výbere zobrala. Ešte neskôr, na tom istom pojednávaní, žalobca uviedol, že peňažné prostriedky z predmetného výberu sa použili na nákup šperkov pre žalovanú. Na otázku súdu žalobca uviedol, že peňažné prostriedky 2.000.000,- Sk, ktoré boli vložené v roku 1996 na vkladnú knižku L. pochádzali z výnosov z jeho činnosti advokáta, znalca a správcu konkurznej podstaty. Na výzvu súdu, aby navrhovateľ označil alebo predložil nejaký dôkaz o tomto svojom tvrdení navrhovateľ uviedol, že takýto dôkaz označiť alebo predložiť nevie.

25. Navrhovateľ vo svojom odvolaní proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 8C/637/2002-557 zo dňa 9. apríla 2013 uviedol, že zo spoločných prostriedkov strán poskytli synovi žalovanej I. X. peniaze na kúpu jednoizbového bytu a požičali mu 30.000,- Sk na nákup motorového vozidla. Ako dôkaz týchto tvrdení označil výpoveď svedka I. X. vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 6C 795/00. Súd z uvedeného spisu zistil, že v uvedenom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C 795/00 I. X. ako svedok vypočutý nebol.

26. Zo súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 795/00 oboznámil súd výpovede strán na pojednávaní dňa 21.4.2004, kde žalovaná predložila súdu vkladnú knižku s názvom Viktor a uviedla, že k nej nemala podpisové právo, nevedela k nej heslo a nemohla z nej čerpať prostriedky. Navrhovateľ na tomto pojednávaní uviedol, že o tejto vkladnej knižke nemá vedomosť, nepamätá si ju a nič o nej nevie.

27. Zo súdneho spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6C 795/00 oboznámil súd aj vyjadrenia strán na pojednávaní dňa 19.5.2003, kde žalovaná uviedla, že počas trvania manželstva privolala na žalobcu asi 3-4 krát políciu pre nehody medzi nimi a že v domácnosti bývali medzi nimi scény. Žalobca na tom pojednávaní uviedol, že počas trvania manželstva podala na neho žalovaná asi 50-60 ústnych aj písomných trestných oznámení, policajti boli v ich byte asi 15 krát. Žalobca napriek uvedenému v tomto konaní pred súdom ďalej tvrdil, že so žalovanou žili počas trvania manželstva slušne a usporiadaným životom.

28. Súd tiež vypočul žalovanú, ktorá vypovedala, že v období kedy sa vyberalo z vkladnej knižky Viktor žiadny majetok do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý by zodpovedal svojou hodnotou vybraným sumám, nepribudol. Nič hodnotné účastníci nenadobudli. Ďalej uviedla, že so žalobcom už vtedy spolu dobre nežili, pretože žalobca ju fyzicky napádal a mali medzi sebou stále spory aj pokiaľ ide o ich deti, kedy žalobca neznášal jej synov. Podľa žalovanej tvrdenia žalobcu, že z ich spoločných prostriedkov si kúpil syn I. byt za 1.200.000 Sk nie sú pravdivé. T. I. kúpil mestský byt, kde bol nájomcom od B. a to za zostatkovú cenu asi 13.000 až 17.000 Sk. Keď sa oženil tento byt predal a kúpil si iný trojizbový byt, ale ani na kúpu tohto bytu strany neprispeli, pretože si naň bral hypotéku. Pokiaľ ide o prostriedky zo mzdy od spoločnosti D., tieto použila na bežné výdavky domácnosti, boli spotrebované, pretože žalobca nijako na domácnosť neprispieval. Žalovaná ďalej uviedla, že v podstate viedla advokátsku kanceláriu žalobcu, keď prijímala v kancelárii klientov, robila s nimi prvotné pohovory, hovorila im aké doklady si majú zabezpečiť, terminovala s nimi ďalšie schôdzky, tiež so žalobcom chodievala na výsluchy do väzníc, či k vyšetrovateľom, chodievala s ním na súdne pojednávania.

29. Súd ďalej vykonal ohliadku na mieste samom, v byte žalovanej v B. na ulici L. X/X, kde ohliadol huteľné veci, ktoré ohodnotil znalec S.. Y. a ktoré sú podľa žalovanej tými vecami, ktoré podľa žalobcu patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalobca sa napriek tomu, že bol na ohliadku riadne a včas predvolaný ohliadky nezúčastnil s odôvodnením, že podal sťažnosť na zákonného sudcu k predsedníčke súdu a kým táto nebude vybavená, ohliadky sa nezúčastní. Tunajší súd po takomto

ospravedlnení žalobcovi oznámil, že jeho ospravedlnenie neakceptuje ako nedôvodné a obhliadka sa v určenom termíne uskutoční. Napriek tomu sa žalobca obhliadky nezúčastnil. Pri obhliadke na mieste samom súd zistil, že sa v byte žalovanej nachádzajú hnuiteľné veci, ktoré ohodnotil znalec Ing. Y. v znaleckom posudku č. 33/2012. Súd ďalej zistil, že v byte ani v pivnici, ktorý k bytu patrí sa nenachádzajú žiadne iné hnuiteľné veci obdobné tým, ktoré znalec Ing. Y. ohodnotil vo svojom znaleckom posudku.

30. Žalobca na pojednávaní dňa 4. marca 2014 uviedol, že hnuiteľné veci, ktoré súd ohliadol v byte žalovanej pri obhliadke na mieste samom a ktoré ohodnotil v podanom znaleckom posudku znalec Ing. Plačko, nie sú tie veci, ktoré so žalovanou nadobudli počas trvania manželstva do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zároveň na dopyt súdu uviedol, že nemá žiadny dôkaz, ktorým by preukázal existenciu iných hnuiteľných vecí, ktoré podľa neho patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

31. Pokiaľ sa jedná o rekonštrukciu bytu v B. na ulici L., žalobca vo svojej výpovedi pred súdom dňa 29. októbra 2007 uviedol, že stavebné úpravy, ktoré sa v tomto byte robili stáli niekoľko desiatok tisíc slovenských korún. Žalovaná vo svojej výpovedi na tom istom pojednávaní poprela rozsah stavebných úprav uvádzaných žalobcom a v písomnom podaní súdu zo dňa 20.2.2008 /č.l. 61/ i vo výpovedi pred súdom na pojednávaní dňa 24. januára 2012 a 4. marca 2014 dokonca poprela, že by stavebné úpravy na uvedenom byte boli financované zo spoločných prostriedkov strán. Žalobca na výzvu súdu, aby označil alebo predložil dôkaz na preukázanie svojich tvrdení o finančne náročnej rekonštrukcii uvedeného bytu uviedol, že takýto dôkaz nemá ani ho nevie označiť.

32. Žalovaná súdu predložila dohodu o vykonaní práce, ktorú s ňou uzatvoril žalobca dňa 31.5.1994 na funkciu jeho asistentky najneskoršie do 31.7.1994 a svoj list adresovaný žalobcovi zo dňa 17.6.1994, v ktorom ho žiada o vyplatenie odmeny za jej prácu. Z uvedených listín súd žiadne skutkové zistenia nevyvodil, keď listiny pochádzajú z obdobia pred uzatvorením manželstva účastníkov a k predmetu tohto konania nemajú žiadny vzťah.

33. Žalobca navrhol, aby si súd z peňažných ústavov vyžiadal plnomocenstvá, ktorými splnomocnil žalovanú na dispozíciu s peňažnými prostriedkami na účtoch a pomocou ktorých žalovaná potom peňažné prostriedky vyberala. Na výzvu súdu, aby uviedol, ktorého majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý žalobca žiada vyporiadať, sa uvedený návrh na vykonanie dôkazu týka, žalobca uviedol, že nevie. Súd preto návrh žalobcu na doplnenie dokazovania nevykonával, keď vykonávanie dokazovania musí mať vždy vzťah ku konkrétnym skutočnostiam, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej.

34. Žalobca napokon žiadal, aby mu súd poskytol lehotu na predloženie dokladov o výberoch z vkladnej knižky L., na ktorých je vidno, že dva výbery podpísala žalovaná jeho menom. Súd ani tomuto návrhu nevyhoviel, keď písomné výbery z vkladnej knižky L. sa v súdnom spise na č.l. 53 až 58 už nachádzajú, boli predložené zo strany T. T.

35. Súd po zrušení rozsudku č. k. 8C 637/2002-672 zo dňa 04.03.2014 v rozhodnutí odvolacie súdu naznačenom smere doplnil dokazovanie, a to výsluchom žalovanej, svedkov J. R. A. a L. Q. a oboznámením prehľadu zamestnancov žalobcu, objednávky č. 97100542 zo dňa 29.09.1997, zálohovej faktúry č. 98900104 zo dňa 12.08.1998, výpisu z podpisového vzoru v T., vkladových lístkov L., zo dňa 31.08.1995, zo dňa 03.06.1996, zo dňa 06.06.1996, príjmových pokladničných pokladov zo dňa 15.06.1995, zo dňa 26.05.1995, zo dňa 14.07.1995, zo dňa 15.07.1995, faktúry č. 96200040 zo dňa 18.09.1996, výpisu z vkladnej knižky zo dňa 18.09.1996, servisného listu zo dňa 03.12.1996, faktúry č. 190/96 zo dňa 29.11.1996, súpisu prevedených prác a dodávok za mesiac november 1996.

36. Žalobca tvrdil, že žalovaná u neho nikdy nepracovala. Dovolil jej, aby s ním všade chodila ako jeho manželka, nie ako zamestnankyňa. Dovolil jej, aby za neho mohla čokoľvek podpisovať. Nikoho nezaúčala, písársku robotu robili asistentky, ktoré zamestnával. Splnomocnil ju na preberanie pošty a na zastupovanie v jednoduchých veciach. Dispozičné právo jej dal na všetky účty a o všetkých jeho finančných prostriedkoch vedela, pretože s nimi disponovala. Aj keď nebola u neho zamestnaná, preberala za neho odmenu advokáta. Peňažné prostriedky z vkladnej knižky pochádzajú z jeho podnikateľskej činnosti a sumu 1.500.500,- Sk, ktoré z nej vybral, použil na nákup osobného motorového vozidla Honda Civic, rekonštrukciu svojej kancelárie, rekonštrukciu bytu žalovanej na Šmidkeho ulici a na nákup bytového zariadenia. Zdôraznil, že žalovaná nepreukázala, že by sa za trvania manželstva o

nadobudnutie majetku zaslúžila. Jej nízky príjem by nepostačoval ani na jej živobytie. Živil ju a všetko platil. Tiež jej platil dve upratovačky.

37. Žalovaná v rámci svojej výpovede naďalej zotrvala na tom, že o existencii vkladnej knižky L. nemala vedomosť až do roku 2003. Upresnila, že pôvodne mala za to, že peňažné prostriedky na tejto vkladnej knižke pochádzajú z úplatku, ale toto si preverila a zistila, že sa jedná o prostriedky vyplatené žalobcovi z konkurzu, kde pôsobil ako správca konkurznej podstaty. Za tieto peniaze si žalobca obstaral osobné motorové vozidlo X. A., prípadne aj byt na V. v B.. Ona z tejto vkladnej knižky nikdy nevyberala. Peniaze mu boli vyplatené ako záloha z konkurzu, pričom žalobca si ich sám sebe vyplatil. Je to časť z celkovej odmeny 4.000.000,- Sk. Vyporiadať žiadala len sumu 1.500.500,- Sk, ktoré žalobca vybral. Zvyšok vyporiadať nežiadala. Zdôraznila, že bola so žalobcom denne v jeho kancelárii, písala návrhy, odvolania. Žalobca jej za to vôbec nič neplatil. Pomáhala mu až do roku 1999, kedy jej žalobca vykradol byt. Všade s ním chodila, sprevádzala ho od Prahy až po Prešov, chodila namiesto neho do basy. Mala dispozičné právo k účtu v T. asi 2 mesiace a vybrala sumu 50.000,- Sk asi v roku 1998, o čom žalobcu informovala. Žalobcovi pomáhala aj pri výkone funkcie správu konkurznej podstaty. Robila inventúru práčovne, naštudovala si celý zákon o konkurze a vyrovnaní a všetko žalobcovi radila.. Zaučila 7 sekretárook. V domácnosti žalobca nerobil nič, spoločne nakupovali, ona varila a žehlila. Platila všetky náklady súvisiace s bývaním. Dodala, že kúpu vozidla Honda Civic, ktoré si žalobca kúpil pre potreby výkonu jeho činnosti advokáta, je nutné posúdiť ako nadobudnutie majetku do výlučného vlastníctva z peňazí patriacich do BSM. Irelevantné sú tiež tvrdenia žalobcu o prerábke bytu žalovanej, nakoľko šlo o mestský byt a rekonštrukcii priestorov jeho kancelárie, ktoré mal v prenájme. Vyplatené peniaze z firmy D. spotrebovala na úhradu pôžičky E. za žalobcu a na úhradu nájomného a vedenie domácnosti. Časť z nich použila aj liečenie seba a svojho syna po ťažkom úraze.

38. Z výpovede svedkyne L. Q. vyplynulo, že pracovala ako vedúca sekretariátu riaditeľa Y. O. v tomto podniku vykonával správca konkurznej podstaty. Žalovaná s ním prevažne vždy chodila, nevedela uviesť, či žalovaná žalobcovi aj pomáhala, ale domnieva sa, že áno, nakoľko istý čas u žalobcu pracovala na základe dohody o pracovnej činnosti. Chodili spolu aj na pojednávania. Na inventúru v priemyselnom podniku počas konkurzu si nepamätá a nepamätá si ani, či jej žalovaná niekedy niečo diktovala. Niektoré návrhy si chystala sama a žalobca to len skontroloval. Párkrát sa stalo, že telefonovala domov k žalobcovi a k žalovanej, ale či zisťovala postup vybavovania nejakých vecí, si nepamätá.

39. Z výpovede svedkyne J.. R. A. vyplynulo, že v Y. vykonávala právu podnikového právnik, a to až do vyhlásenia konkurzu. Keď začal konkurzu, prišiel žalobca aj so žalovanou a predstavoval ju ako svoju asistentku. V tom čase ešte neboli manželia. Nepamätala si, koľkokrát sa pri výkone činnosti správcu konkurznej podstaty žalobcom stretla so žalovanou. Vždy prišiel aj žalobca, nevie, akú úlohu zohrávala žalovaná.

40. Z prehľadu zamestnancov žalobcu vyplýva, že žalovaná u neho nebola zamestnaná.

41. Z objednávky č. 97100542 zo dňa 29.09.1997 je zrejmé, že žalovaná objednala opravu vozidla (objednávka je opatrená jej podpisom). Zo zálohovej faktúry č. 98900104 zo dňa 12.08.1998 vystavenej na meno žalobcu so sídlom J. 2, B. vyplýva, že žalobcovi bola fakturovaná záloha za opravu vozidla honda A.. Faktúru podpísala žalovaná.

42. Z výpisu z podpisového vzoru T. vyplýva, že k danému finančnému produktu mala podpisový vzor aj žalovaná. Z vkladových lístkov L. zo dňa 31.08.1995, zo dňa 03.6.1996 a zo dňa 06.06.1996 vyplýva, že žalovaná vkladala peňažné prostriedky na účet žalobcu. Z príjmových pokladničných dokladov zo dňa 25.06.1995, zo dňa 15.06.1995, zo dňa 14.07.1995 a zo dňa 15.07.1995 vyplýva, že žalovaná prevzala peňažné prostriedky v mene advokátskej kancelárie žalobcu za ním poskytnuté služby.

43. Z výplaty z vkladnej knižky vyplynulo, že dňa 18.09.1996 žalobca vybral sumu 1.500.500,- Sk. Z faktúry č. 96200040 zo dňa 18.09.1996 je zrejmé, že žalobca ako advokát si kúpil vozidlo X. A. za sumu 660.767,80,- Sk. Zo servisného listu zo dňa 03.12.1996 vyplýva, že žalobca ako advokát si objednal opravu tohto vozidla. Faktúru podpísala žalovaná.

44. Faktúrou č. 190/96 zo dňa 29.11.1996 fakturovala spoločnosť R. T., s. r. o. žalobcovi ako advokátovi sumu 104.181,- Sk ako doplatok do celkovej sumy 206.774,99,- Sk za vykonané práce podľa priloženého

súpisu. Z priloženého súpisu vykonaných prác vyplýva, že sa jednalo o stavebné práce - opravu sídla advokátskej kancelárie žalobcu.

45. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

46. Podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

47. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

48. Podľa § 149 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

49. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

50. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

51. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že strany sú bývalí manželia a ich manželstvo trvalo od 21.12.1994. Rozvedené bolo dňom 31.5.2002. Keďže manželstvo strán preukázane zaniklo dňa 31.5.2002 rozvodom, zaniklo tým podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka aj ich bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Pretože sa strany na vyporiadaní zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedohodli, v zmysle citovaných ustanovení § 149 Občianskeho zákonníka vykoná toto vyporiadanie na návrh žalobcu súd, a to v zmysle zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka.

52. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania žalobca počas trvania manželstva vykonával profesiu advokáta, súdneho znalca a pôsobil tiež ako správca konkurznej podstaty. Podľa názoru súdu, ak z prevádzkovania týchto činností plynul žalobcovi nejaký zisk, tento patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov účastníkov. Pretože sa tento nedá určiť za každý jednotlivý deň trvania manželstva je súdnou praxou všeobecne prijímané, že podnik podnikajúceho manžela sa ohodnotí ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva a v prípade, že bude mať kladnú hodnotu, táto sa zahrnie do bezpodielového spoluvlastníctva za účelom jej vyporiadania. V danom prípade žalobca vykonával už uvedené profesie aj pred uzatvorením manželstva so žalovanou, a preto súd cestou znaleckého dokazovania určil hodnotu jeho podniku ako rozdiel medzi jeho hodnotou ku dňu uzatvorenia manželstva so žalovanou a ku dňu jeho rozvodu, teda zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa znaleckého posudku, ktorý súdu podala ustanovená znalecká organizácia B. bol rozdiel medzi týmito dvomi hodnotami podniku navrhovateľa kladný a to 7.198,53 eur /216.863,- Sk/. Uvedú sumu je tak potrebné vyporiadať v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán.

53. Ďalej súd zistil, že počas trvania manželstva strán boli na vkladnú knižku č. XXXXXXXXXXX/XXXX / staré č. XX-XXXX-X./ s názvom L. u T. T. vložené 2.000.000,- Sk, z ktorých v konečnom dôsledku žalovaná žiadala vyporiadať len 1.500.500,- Sk, t. j. výber realizovaný žalobcom. Keďže ostatné výbery žiadna zo strán vyporiadať nežiadala, nevykonala ani dokazovanie odporúčané odvolacím súdom v uznesení č. k. 6Co/528/2014-755 zo dňa 29.12.2014. Ohľadne pôvodu tejto sumy strany uvádzali počas konania rôzne tvrdenia. V konečnom dôsledku sa zhodli na tom, že pochádzali z podnikateľskej činnosti žalobcu, keď žalobca toto tvrdil opakovane a žalovaná nakoniec svoje tvrdenia ustálila na tom, že sa jedná o zálohu žalobcu za výkon funkcie správcu konkurznej podstaty. Tomu, že sa jednalo skutočne o prostriedky z podnikateľskej činnosti žalobcu, nasvedčuje aj tá skutočnosť, že tieto žalobca ďalej využíval na obstarávanie vecí súvisiacich z jeho podnikaním, napr. obstaranie vozidla X. A., príp. rekonštrukcia sídla jeho kancelárie. Na základe tohto zhodného tvrdenia strán dospel súd k záveru, že ak sa skutočne jednalo o peňažné prostriedky získané žalobcom z výkonu jeho podnikateľskej činnosti, zahrnul ich riadne do svojho účtovníctva a ako také boli potom zohľadnené v hodnote podniku, ktorá bola stanovená znaleckým posudkom vypracovaným v tomto konaní znaleckou organizáciou B., s. r. o.. Vzhľadom k tomu má súd za to, že nie je namieste osobitne túto sumu vyporiadať. Pokiaľ žalovaná skonštatovala, že ak si žalobca za prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov obstaral vozidlo, ktoré slúžilo jeho podnikateľským aktivitám, toto treba považovať za použitie prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov na výlučný majetok žalobcu, potom v tejto súvislosti súd poznamenáva, že je pravdou, že pokiaľ sú z výnosu podnikania získané veci slúžiace podnikaniu, stávajú sa výlučným vlastníctvom podnikajúceho manžela. Ide teda o použitie prostriedkov bezpodielového spoluvlastníctva manželov na oddelený majetok jedného z manželov, ktorý by mal na žiadosť druhého z manželov do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nahradiť. Ku dňu zániku manželstva by tak podnikajúci manžel mal podľa § 150 Občianskeho zákonníka vrátiť, čo zo spoločného bolo na tieto jeho veci (prípadne jeho podnikanie) vynaložené. Pritom však nemožno opomenúť, že vec, ktorá slúži len podnikaniu jedného z manželov, slúži aj na vytváranie ďalších výnosov, ktorými je bezpodielové spoluvlastníctvo manželov strán obohacované, ak sú tieto výnosy použité ku spoločným účelom (napríklad príspevok na spoločnú domácnosť, získanie vecí slúžiacich obidvom manželom, zaplatenie dovolenky a pod.). Rovnako tak by sa nemalo prehliadať, že cena vecí slúžiacich na podnikanie sa ich používaním (a vytváraním výnosov, ktoré patria do bezpodielového spoluvlastníctva manželov) znižuje. Podnikanie je teda treba chápať ako činnosť, z ktorej výnosy patria obidvom manželom a ktorá obvykle slúži aj na získavanie hodnôt patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Potom však nemožno opomenúť ani výdavky a záväzky podnikajúceho manžela, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho podnikaním, nakoľko ich nemožno oddeľovať od podnikania, z ktorého má prospech aj druhý manžel. Z vyššie uvedeného potom vyplýva značná obtiažnosť vyčíslenia toho, čo by mal podnikajúci manžel nahradiť v prospech bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zmysle § 150 vety druhej Občianskeho zákonníka. Zo sporu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nemožno však urobiť vyúčtovací spor, v ktorom by sa dohľadávali jednotlivé výnosy a výdavky s ich účelovým určením spravidla bez možnosti dospieť ku spoľahlivým záverom. Riešením je preto povinnosť podnikajúceho manžela nahradiť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov takú čiastku, ktorá by sa rovnala pozitívnemu (kladnému) rozdielu medzi aktívami a pasívami jeho podnikania ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, čo bude predstavovať cenu podniku. V zmysle uvedeného teda námietka žalovanej neobstojí, keď akékoľvek výnosy a akékoľvek výdaje na oddelený majetok žalobcu pri výkone jeho podnikania sú zohľadnené práve vo vyššie spomínanom znaleckom posudku znaleckej organizácie B., ktorá jednoznačne stanovila hodnotu podniku žalobcu a tá sa stala predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

54. Čo sa týka ďalších vecí, práv, či iných majetkových hodnôt, ktoré by mali patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán, súd takéto vykonaným dokazovaním nezistil. Strany sa v konaní zhodli na niekoľkých hnutelných veciach, ktoré podľa nich boli nadobudnuté počas trvania manželstva a patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Po znaleckom ocenení takýchto vecí však žalobca poprel, že ocenené veci sú tie, ktoré označil ako veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na uvedenom stanovisku zotrval aj po tom, čo súd vykonala ohliadku predmetných hnutelných vecí v byte žalovanej, kde okrem toho žiadne iné hnutelné veci, ktoré by mohli zodpovedať popisu žalobcu nenašiel. Žalovaná následne už hnutelné veci výslovne nežiadala vyporiadať a keďže žalobca súdu nenavrhol žiadny dôkaz, ktorým by bolo možné preukázať nadobudnutie a existenciu ním tvrdených hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd žiadne hnutelné veci nevyporiadaval, pretože nebolo preukázané, že by tieto ku dňu rozhodnutia súdu existovali. Rovnako súd postupoval aj pokiaľ ide o televízny prijímač a svietidlá, ktoré pôvodne žalobca označil ako veci

patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré žiada vyporiadať. Na pojednávaní dňa 9. apríla 2013 obe strany zhodne uviedli, že tieto hnuteľné veci nežiadajú v konaní vyporiadať. Pokiaľ ide o majetok, ktorý má byť v konaní ako majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadaný, je súd návrhmi účastníkov konania viazaný. Nie je možné, aby predmetom vyporiadania urobil súd taký majetok, ktorý ani jeden z účastníkov nežiada vyporiadať. Preto súd televízor zn. Phillips a svietidlo - elektrický svietnik s 12-timi sviečkami a dva malé svietniky s jednou sviečkou nevyporiadal.

55. V konaní nebolo preukázané ani tvrdenie žalobcu, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán patria peňažné prostriedky nadobudnuté žalovanou zo spoločnosti D. v sume 9.500.000,- Sk, ktoré je potrebné vyporiadať. Zo žiadneho dôkazu, ktorý súd v konaní vykonal nevyplynulo, že by žalovaná takého peňažné prostriedky niekedy nadobudla. Bolo preukázané, že s menovanej spoločnosti jej bola vyplatená mzda v celkovej sume dosahujúcej takmer 350.000,- Sk. Uvedené prostriedky však boli postupne skonzumované a na účtoch žalovanej sa ku dňu rozvodu manželstva strán nenachádzali. Sama žalovaná uviedla, že tieto peňažné prostriedky použila na vyrovnanie pôžičky za žalobcu a pre potreby domácnosti. Ak žalobca tvrdil, že tieto peňažné prostriedky žalovaná použila pre vlastnú potrebu, nepredložil o tom žiadny dôkaz. V konaní nebolo možné vyporiadať ani akcie spoločnosti D., pretože bolo výpoveďou žalovanej preukázané, že táto akcie menovanej spoločnosti predala ešte v roku 1999 za cenu 100,- Sk a menovaná spoločnosť je už dnes podľa výpisu z príslušného obchodného registra vymazaná z obchodného registra.

56. Pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej, čo ďalšie patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán, uvádza súd nasledovné:

57. Nehnuteľnosti - pozemok parcelu č. XXXX/XX a garáž súp.č. XXXX postavenú na tomto pozemku nadobudol žalobca kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 23.4.1999. Túto zmluvu uzatváral žalobca ako advokát a sama žalovaná uviedla, že nehnuteľnosti získal ako odmenu za svoje služby advokáta. Takto uvedené nehnuteľnosti podľa § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán nepatrili a nemôžu byť preto ako jeho súčasť vyporiadané. Aj v prípade, že by uvedené nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán patrili, ich vyporiadaniu bráni skutočnosť, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že žalobca tieto nehnuteľnosti odpredal kúpnu zmluvou Ing. A.. Žalovaná síce v konaní namietala, že tak urobil bez jej súhlasu, avšak dispozícia s majetkom patriacim do bezpodielového spoluvlastníctva manželov len jedným z manželov, bez súhlasu druhého manžela, je relatívne neplatný právny úkon, ktorého neplatnosti sa musí dotknutý manžel dovolať voči všetkým účastníkom právneho úkonu /§ 145 ods. 1 v spojení s § 40a Občianskeho zákonníka/. Žalovaná sa neplatnosti uvedeného právneho úkonu, ktorým žalobca predmetné nehnuteľnosti odpredal Ing. A. nedovolala aj proti menovanej a preto je potrebné naďalej považovať predmetný právny úkon za platný. Uvedené nehnuteľnosti by tak už nepatrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán.

58. Súd podľa vykonaného dokazovania nemal za preukázané ani tvrdenie žalovanej, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán patrí aj byt v B. na V. ulici. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že tento zakúpili deti žalobcu a žalobca ho následne od nich nadobudol darom. Tento byt sa preto ako dar v zmysle § 143 Občianskeho zákonníka stal výlučným vlastníctvom žalobcu a do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán nepatril. Rovnako tak tam podľa názoru súdu nepatrí ani poisťné plnenie, ktoré mal žalobca dostať za krádež auta X. A.. Uvedené motorové vozidlo bolo podľa vykonaného dokazovania žalobcom účtované ako hmotný investičný majetok advokáta a tak bolo v jeho výlučnom vlastníctve. Poisťné plnenie za jeho krádež žalobca podľa svojej výpovede použil pri obstaraní ďalšieho vozidla, ktoré nadobudol ako advokát a žalovaná súdu nepreukázala, že to tak nebolo. Toto poisťné plnenie preto nebolo možné vyporiadať v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov účastníkov. Rovnako nebolo možné prihliadnúť pri vyporiadaní ani na tvrdenia žalovanej o investíciách žalobcu zo spoločných prostriedkov do nadácie Litera a na štúdium syna žalobcu R. v zahraničí. Tvrdenú investíciu do štúdia syna žalobcu žalovaná nijako nepreukázala a súdu žiadny dôkaz na jej preukázanie nenavrhol. Čo sa týka tvrdenej investície do nadácie Litera, táto tiež nebola v konaní preukázaná, keď žalovaná len predložila výpisy z účtov tejto nadácie, z ktorých bolo možné zistiť len to, že na jednom z účtov nadácie bol v roku 1999 kreditný obrat 110.263,09 Sk. Uvedené však nijako nepreukázalo, že tento kreditný obrat bol tvorený nejakými peňažnými prostriedkami, ktoré by na účet vložil žalobca ani že sa jednalo o spoločné prostriedky strán. Podľa názoru súdu nebolo možné pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán prihliadnúť ani na peňažné

odmeny, ktoré mal žalobca dostať, či už za právne služby pre spoločnosť D. a I. R. alebo ako správca konkurznej podstaty Y. podniku, V. R. nad L.. Je nepochybné, že tieto príjmy boli príjmami žalobcu ako advokáta a správcu konkurznej podstaty a preto ich nebolo možné vyporiadať samé osebe ale len ako súčasť podniku žalobcu ako advokáta, súdneho znalca a správcu konkurznej podstaty. Tento podnik žalobcu bol v konaní ohodnotený znalcom a jeho hodnota je predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán.

59. Nakoniec súd uvádza, že v tomto konaní nebolo možné vyporiadať ani žalobcom tvrdené investície zo spoločných prostriedkov do rekonštrukcie bytu na L. ulici v B. a ani žalovanou tvrdené investície zo spoločných prostriedkov do rekonštrukcie bytu na Q. ulici v B.. Ani jeden z uvedených bytov nebol v čase trvania manželstva strán vlastníctvom niektorého z nich. P. na L. ulici bol bytom nájomným, ktorý žalovaná nadobudla do vlastníctva preukázane až niekoľko rokov po zániku manželstva. Byť na Q. ulici bol zasa bytom družstevným. Akékoľvek investície do rekonštrukcie týchto bytov preto neboli prostriedkami, ktoré boli vynaložené z bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán na výlučný majetok niektorého z nich a tak ich nie je možné podľa § 150 Občianskeho zákonníka v tomto konaní vyporiadať.

60. Na základe už uvedeného preto možno uzavrieť, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán patrí len hodnota podniku žalobcu ako advokáta, súdneho znalca a správcu konkurznej podstaty v sume 216.863,- Sk (7.197,53 eur).

61. Po ustálení masy majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov pristúpil súd k jeho vyporiadaniu podľa zásad stanovených v § 150 Občianskeho zákonníka. Jednou zo zásad upravenou týmto ustanovením je zásada rovnosti podielov, podľa ktorej podiely oboch manželov sú rovnaké. Toto však neplatí bezvýnimčne a vo výnimočných prípadoch môže dôjsť i k porušeniu tejto zásady. Odklon od rovnosti podielov manželov (disparita) na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je však namieste len za situácie, keď zvýšené úsilie jedného z manželov zaistilo nadobudnutie a udržanie majetku značnej hodnoty. Pre úvahu súdu o rovnosti, respektíve nerovnosti podielov účastníkov v konaní o vyporiadanie spoločného majetku je významné, ako sa každý z manželov staral o rodinu a ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. V danom prípade má súd za to, že uplatnenie odklonu od zásady rovnosti nie je dôvodné. Žalobca síce počas trvania manželstva vykonával funkciu advokáta, znalca a správcu konkurznej podstaty, z čoho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov plynuli nemalé príjmy. Tým bezpochyby vynaložil vysoké úsilie na zabezpečenie nadštandardnej životnej úrovne nie len seba ale aj žalovanej. Ako je už vyššie uvedené, zvýšené úsilie jedného z manželov musí smerovať nie len k zabezpečeniu majetku značnej hodnoty, ale aj k jeho udržaniu. V súdnej veci však bola väčšina príjmov spotrebovaná za trvania manželstva a ku dňu zániku manželstva, a tým aj ku dňu zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sa zachoval len majetok v hodnote 7.197,53 eur (hodnota podniku), čo nemožno považovať za majetok značnej hodnoty. Preto súd pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov strán vychádzal zo zásady rovnosti podielov a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej sumu 3.597,77 eur, čo predstavuje polovicu hodnoty podniku. Pre úplnosť súd dodáva, že ak by aj napriek tejto skutočnosti zohľadnil zvýšené úsilie žalobcu pri nadobúdaní majetku počas trvania manželstva, nemožno opomenúť, že na tomto sa do istej miery podieľala aj žalovaná, keď sám žalobca potvrdil, že ju splnomocnil na jeho zastupovanie v jednoduchých veciach (plnomocenstvo na č. I. 49 spisu). Taktiež sám žalobca predložil súdu listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že žalovaná vybavovala záležitosti týkajúce sa jeho podnikateľskej činnosti (obstaranie opravy vozidla, ktoré slúžilo potrebám advokátskej kancelárie, vklady peňazí na podnikateľský účet žalobcu, prijímanie odmeny za poskytnuté služby žalobcu ako advokáta). Z uvedeného možno vyvodiť, že aj žalovaná sa podieľala svojou pomocou na nadobúdaní ich majetku. Nepodstatné je, že žalovaná počas trvania manželstva u žalobcu nebola zamestnaná. Práve naopak, to, že žalobcovi pomáhala ako jeho manželka (čo sám žalobca uviedol), posilňuje úvahu o tom, že sa o nadobudnutie majetku pričínila spolu so žalobcom, čiže aj v tomto prípade by participovala na nadobudnutom majetku rovnakým dielom ako žalobca.

62. Záverom súd uvádza, že žalobca po tom, ako bolo súdom vyhlásené uznesenie o skončení dokazovania (pojednávanie zo dňa 30.01.2017), zaslal súdu podanie, v ktorom sa vyjadroval k meritu veci. Na toto podanie však súd už nemohol prihliadnuť, nakoľko bolo učené oneskorene.

63. V priebehu konania vznikli výdavky štátu z rozpočtových prostriedkov v sume 780,16 eur, ktoré boli použité na vyplatenie znalečného ustanovených znalcom v tomto konaní. Uvedená skutočnosť, je zdokladovaná v súdnom spise bezprostredne po jej zrealizovaní. Súd preto konštatuje, že výdavok štátu je účelne vynaložený a preukázaný.

64. S účinnosťou od 1. júla 2016 bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ktorý je s ohľadom na prechodné ustanovenia tohto zákona priamo aplikovateľný aj na konania začaté pred 01.07.2016. Preto súd v čase rozhodnutia aplikuje na rozhodovanie o trovách konania, ktoré vznikli štátu zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

65. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta Civilného sporového poriadku, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

66. Podľa článku 4 ods. 1, 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

67. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30.06.2016, má štát podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. Ak sú u niektorého účastníka predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, náhrada trov sa proti tomuto účastníkovi zníži o rozsah, ktorý mu súd priznal.

68. Podľa § 259 Civilného sporového poriadku, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

69. Keďže Civilný sporový poriadok neobsahuje výslovnú úpravu práva štátu na náhradu jeho výdavkov, ktoré platil, (t. j. či štát má právo na náhradu výdavkov alebo nemá právo na náhradu výdavkov) o náhrade výdavkov štátu rozhodol súd v zmysle článku 4 Základných princípov Civilného sporového poriadku aplikujúc zmysel a účel ustanovenia § 148 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodnutia súdu a s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princíp právnej istoty a priznal štátu náhradu trov konania, o ktorých výške bude rozhodnuté v samostatnom uznesení (§ 262 ods. 2 CSP) tak, že tieto bude znášať žalobca, nakoľko žalovaná bola oslobodená od platenia súdnych poplatkov..

70. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. V danom prípade mala každá strana úspech v konaní len čiastočný, preto súd rozhodol v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia tak, že žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

72. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 232 ods. 3 CSP s tým, že takto stanovenú lehotu považuje za primeranú vzhľadom na výšku plnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.